



*En Adam leefde honderd en dertig jaar en
gewon een zoon naar zijn gelijkenis, naar
zijn evenbeeld, en noemde zijn naam Seth.
Genesis 5:3*

Een gelijkende vader

God schiep de mens naar Zijn beeld, dat bestond in kennis, gerechtigheid en heiligheid. Door de zondeval is de mens dat beeld Gods geheel verloren. Onze kinderen vertonen een ander beeld. Zo vader, zo zoon. Het doet ons als vaders goed als mensen een sterke gelijkenis zien tussen ons en onze kinderen. We hebben over het algemeen een behoorlijk positief zelfbeeld. Is het u echter weleens tot smart geworden dat ons beeld een *verdorven* beeld is? De kanttekenaar verwijst naar Romeinen 5

vers 12. ‘Daarom, gelijk door één mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood, en alzo de dood tot alle mensen doorgedaan is, in welke allen gezondigd hebben.’ Wat zijn onze kinderen er goed mee als wij onszelf zo leren kennen. Dan hebben we geen overspannen verwachtingen van ons gezin. Zo’n vader zal ook niet zeggen: ‘Dat doen mijn kinderen niet.’ Zulke vaders worstelen aan de genadetroon om het behoud van hun kinderen.

Eén Zoon behoefde Zich niet te schamen om het beeld van Zijn Vader.

Christus is het uitgedrukte Beeld van Gods Zelfstandigheid. Omdat Hij het beeld Gods *niet* verloor, kan het beeld Gods in Hem nog hersteld worden. Hij kan de kennis, de gerechtigheid en de heiligheid wedergeven. Loopt u in uw

gezin tegen de droeve gevolgen van de zondeval aan? Ach, hoe kan het ook anders als we op onszelf zien! Wij kunnen de scherven niet meer helen. Maar voor de grote Pottenbakker is niets onmogelijk. Mogen de kinderen daarvan iets zien in het leven van hun aardse vader? Aan zulke identificatiefiguren is grote behoefte. En ... als daarvan iets wordt teruggevonden in het leven van onze kinderen komt het niet bij ons vandaan!

